

der giver den enkelte hjælpemiddelsmodtager den størst mulige indflydelse på leverandørvalget.

Men i den aktuelle sag har vi naturligvis måttet bøje os for det svar, der er kommet fra Socialministeriet om, hvorvidt en midlertidig ordning vil ligge inden for de bemyndigelsesbestemmelser, der er i bistandsloven, og dér er svaret fra Socialministeriet jo ganske klart.

Jeg er lidt forundret over, at fru Kirsten Jacobsens parti har accepteret at skrive betænkning, når man øjensynligt, for sådan må jeg jo forstå fru Kirsten Jacobsens indlæg her fra talerstolen, ikke deler den opfattelse, der er i Socialministeriets og i Justitsministeriets svar til udvalget.

Så jeg er uforstående over for, at fru Kirsten Jacobsen ikke har stillet supplerende spørgsmål under udvalgsarbejdet. Man får lidt en mistanke om, at der nu skal svinges med de store faner, sådan at Fremskridtspartiet nu alene skal fremstå som det eneste parti her i salen, der ønsker at give folk, der er tvunget ud i at skulle bruge hjælpemidler efter bistandslovens § 58, et individuelt valg. Sådan er det ikke.

Vi er mange, der gerne vil give det individuelle valg, men vi er nødt til at vente på udvalgsarbejdet.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Alting går hurtigt nu, og jeg vil ikke bebrejde ordføreren fra Venstre, hvis man ikke har været opmærksom, for der er stillet supplerende spørgsmål. Der er stillet supplerende spørgsmål præcis gående på, hvor mange gange man har indskranket de hjælpemidler, det drejede sig om, uden lovændring, for hvis man kan indskrænke listen af hjælpemidler, som man ikke kan lave aftaler om uden lovændring, så kan man selvfølgelig også udvide den. Det må ligge implicit i de svar. Men de spørgsmål er stillet, og når vi får disse papirmængder nu, skal jeg ikke bebrejde nogen, at de ikke har set dem, men de er stillet.

Og må jeg så ikke godt sige til Enhedslistens ordfører: Det er rigtigt, at der viste sig – nok mere senere hen end ved førstebehandlingen – en forskel på, hvordan man havde tænkt sig, dette skulle finansieres.

Fremskridtspartiet har ikke lagt sig fast på, at man skal lave en fast beløbsgrænse, men dér, hvor vi var nødt til at acceptere det, hvis der overhovedet i en beretning – og det var det, vi

sigtede på dengang – skulle kunne blive et flertal med V og K, var, at det var et udgiftsneutralt forslag også for ikke at give socialministeren problemer med finansministeren. Og eftersom det var en kortvarig overgangsordning, så mente vi også, det var forsvarligt, men dermed har vi ikke sagt, at man ikke skal kunne få refunderet det beløb, som det pågældende hjælpemiddel koster.

Men jeg er nødt til at sige: Der skal dog være visse rimelige grænser. Der må være en overgrænse for, hvad man kan bede det offentlige finansiere – altså det skal være ordentlig standard, ordentlig kvalitet, ordentlig design og moderne udstyr, men direkte luksustilbehør er vi ikke indstillet på.

Men vi beklager endnu en gang, at vi ikke kunne få flertal for dette forslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 6 (FP) stemte for, 107 (S, V, KF, SF, RV, EL, og CD) imod.

Meddelelser fra formanden

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg skal oplyse, at den under punkt 23 opførte sag, nemlig anden behandling af lovforslag nr. L 235, forslag til lov om undersøgelse af den færøske banksag, efter anmodning fra regeringen udgår af dagsordenen for mødet i dag. Sagen vil i stedet for blive sat på dagsordenen for mødet i morgen.

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 99:

Forslag til folketingsbeslutning om regnskabslov for kommunerne.

Af Poul Nødgaard (FP) m.fl.

(Fremsat 29/3 95. Første behandling 26/4 95. Betænkning 9/5 95).